

Dobre praktyki

rekomendowane przez Radę Dyscypliny Nauk o Bezpieczeństwie Uniwersytetu w Siedlcach (UWS) w wypadku przygotowania rozprawy doktorskiej w trybie eksternistycznym (Art. 197. pkt 2, Art. 217, 217a ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, Dz. U. 2018 poz. 1668)

Część I Zakres formalny i materialny nauk o bezpieczeństwie

Przedmiot badań

Bezpieczeństwo podmiotów: jednostek ludzkich, społeczeństwa, narodu, różnorodnych całości zorganizowanego działania ludzkiego od rodziny do państwa i stowarzyszeń państw. Bezpieczeństwo tych podmiotów rozumiane jest jako ich przetrwanie, zachowanie integralności, niezależności i rozwój w środowisku niepewności, wyzwań i zagrożeń oraz określane przedmiotowo jako: militarne, polityczne, ekonomiczne, społeczne, powszechne, publiczne, ekologiczne, kulturowe, ideologiczne i informacyjne.

Bezpieczeństwo podmiotów poznawane jest najczęściej przez wzgląd na zjawiska, stany, procesy, struktury, systemy obronne i ochronne w wymiarach militarnym i niemilitarnym, narodowym i międzynarodowym, na różnym poziomie organizacyjnym i instytucjonalnym: państwowym, rządowym, samorządowym, pozarządowym, przedsiębiorstw i organizacji społecznych oraz jednostki ludzkiej. Ponadto badane są zagadnienia obronne państwa lub grupy państw: przygotowania obronne, rozwój systemu obronnego i sił zbrojnych, organizacja i prowadzenie działań militarnych, sztuka wojenna, dowodzenie, logistyka i szkolenie wojsk.

Cel

Tworzenie podstaw teoretycznych (sądy klasyfikujące fakty, definicje, twierdzenia, hipotezy, prawidłowości, problemy), służących rozwojowi dobrostanu (przetrwanie, integralność, niezależność, rozwój) różnorodnych podmiotów w środowisku niepewności, wyzwań i zagrożeń.

Główne zadanie

Budowanie koherentnego systemu pojęć (języka) opisujących i wyjaśniających zagadnienia bezpieczeństwa podmiotów i ich środowiska w kontekstach: przedmiotowym, czasowym i przestrzennym. Identyfikowanie, diagnozowanie i prognozowanie stanów, procesów, struktur, systemów bezpieczeństwa konkretnych podmiotów, postulowanie ich tworzenia lub doskonalenia.

Metodologia

Indukcyjno-dedukcyjna, przetwarzania informacji bez pełnego dostępu do przedmiotu poznania (wyzwania, zagrożenia), zastępowanego w badaniach modelami, z zastosowaniem teoretycznych i empirycznych metod badawczych.

Część II Opracowanie koncepcji rozprawy doktorskiej opiniowanej przez Radę Dyscypliny Nauk o Bezpieczeństwie (UWS)

Koncepcję rozprawy doktorskiej należy przygotować w czasie jednego roku od daty wyznaczenia promotora (ów). Koncepcja powinna posiadać następującą formę i treść.

1. Określenie problemu badawczego

1) Sformułowanie tematu prowadzonych badań, wyrażający główną myśl przewodnią badań.

2) Temat ten może, ale nie musi pokrywać się ze sprecyzowanym tytułem rozprawy doktorskiej.

2. Poznawcza sytuacja problemowa

1) Wykazanie ważności i aktualności dla nauk o bezpieczeństwie zagadnień objętych tematem badań.

2) Zidentyfikowanie trudności zauważonych w badanej rzeczywistości bezpieczeństwa podmiotu.

3) Sprawdzenie i scharakteryzowanie stanu wiedzy o zauważonych trudnościach. Wykazanie luki w wiedzy lub słabo poznanego fragmentu rzeczywistości –potencjalnego przedmiotu badań.

3. Określenie założeń poznawczych przyjętych do badań (metodologii badań)

1) Uogólnienie nierozwiązanych w teorii przedmiotu badań trudności (luka, słabo poznany fragment) i nadanie im formy przedmiotu badań. To znaczy wyrażenie, który fragment rzeczywistości bezpieczeństwa podmiotu jest przedmiotem badań w zakresie formalnym i materialnym nauk o bezpieczeństwie (zob. **Część I** Rekomendacji).

2) Wyłonienie przedmiotu poznania:

- analiza i ocena własności zidentyfikowanych trudności w przedmiocie badań i na tej podstawie ustalenie względu poznawczego,

- nazwanie przedmiotu poznania (przedmiot badań + wzgląd poznawczy, zob.

Część I Rekomendacji).

3) Sformułowanie ogólnego problemu badawczego i problemów szczegółowych, wstępnych hipotez roboczych:

- wyrażenie pytaniem ogólnego problemu badawczego,
- wstępne określenie celu badań w ścisłym związku z ogólnym problemem badawczym,
- postawienie w ścisłym związku z ogólnym problemem badawczym wstępnej hipotezy roboczej,
- podział ogólnego problemu badawczego na problemy szczegółowe,
- postawienie w ścisłym związku z problemami szczegółowymi wstępnych hipotez roboczych.
- ostateczne sprecyzowanie celu (ów) badań.

4) Określenie metodyki badań:

- ustalenie metod rozwiązywania poszczególnych problemów szczegółowych i weryfikacji (testowania) wstępnych hipotez roboczych,
- ustalenie metod przekształcania wstępnych hipotez naukowych w robocze kolejne poziomy i w końcu w hipotezy naukowe.

5. Przygotowanie wstępnego układu opisu badań w rozprawie doktorskiej:

- wstęp,
- tytuł rozdziału, tytuły podrozdziałów,
- zakończenie,
- bibliografia,
- wykaz rysunków, tabel, zależności itp. (zgodnie z zamiarem opisu badań),
- wykaz załączników (o ile przewiduje się je w pracy).

6. Przygotowanie wykazu literatury wykorzystywanej w badaniach i ich opisie.

Opracował:

prof. dr hab. inż. Andrzej Glen